

Thor Pedersen (V):

Jeg vil gerne gentage, at jeg har stor forståelse for – med den viden, der allerede er på nuværende tidspunkt – at statsministeren føler sig trængt; men kunne statsministeren ikke forklare, hvorfor statsministeren ikke blot kan svare bekræftende på spørgsmålet fra hr. Uffe Ellemann-Jensen, at hvad ministre har sagt til Folketinget også er omfattet af kommissoriet? Hvordan i alverden skal Folketinget bedømme sagen, hvis det ikke ligger klart for Folketinget, hvad ministre har gjort på forskellige tidspunkter? Hvem skal undersøge det efterfølgende? Er det ikke en del af hele det problemkompleks, der er i Danmark, at man rejser tvivl om, hvordan regeringen har håndteret sagen? Kunne vi ikke bare her få den bekræftelse, at selvfølgelig skal det undersøges, hvis statsministeren ærligt ønsker, at alle sagens aspekter skal undersøges i det udvalg, som statsministeren ønsker nedsat?

Kirsten Jacobsen (FP):

Må jeg spørge statsministeren lige ud: Ville det ikke være et udtryk for en ny politisk moral, hvis man stillede de samme krav til undersøgelse af ministres oplysninger til Folketinget, når man var i opposition, som når man var i regering?

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen):

Hr. Thor Pedersen har en forkærlighed for det med det trængte, kan jeg mærke. Det optager hr. Thor Pedersen meget. Jeg vil helt overlade til andre at vurdere, hvem der er mest trængt. Lad det nu ligge.

Jeg har altså af yderste evne besvaret både hr. Thor Pedersens og hr. Uffe Ellemann-Jensens spørgsmål. Jeg var lige ved at sige, at det var logik for en vis del af dyreriget, men lad mig begrænse mig til at sige, at det faktisk er logik, hr. Thor Pedersen, at vi først må have fundet ud af, om der er en sag for hr. Thor Pedersen eller der ikke er, og dernæst må vi tage stilling til, om der er et politisk ansvar at gøre gældende. Det er der slet ikke noget nyt i. Sådan plejer vi at gøre, og det gør vi også i denne sag.

Fru Kirsten Jacobsen havde et spørgsmål, som gik på, om det er udtryk for fornuftig og god adfærd, hvis det, man sagde i opposition, rimer med det, man siger i regering. Det kan jeg helt bekræfte.

Thor Pedersen (V):

Jeg vil give statsministeren ret i, at der er andre, der er mere trængt end statsministeren i dagligdagen, nemlig færingerne, som lider under den håndtering, som regeringen har udført vedrørende banksagen.

Se, nu skal vi først undersøge sagen, siger statsministeren, og er der overhovedet en sag? Ja, der er en sag. Det bestemmer Folketinget selv. Det er jo den, vi så beslutter at lade undersøge. Så er spørgsmålet alene: Hvad bliver så undersøgelsens resultat?

Og det, der interesserer det danske Folketing, er: Hvilke informationer har regeringen givet Folketinget? Det er altså en del af sagen, og derfor er det helt naturligt, at hr. Uffe Ellemann-Jensen spørger: Vil sagen blive undersøgt? Vil det blive undersøgt, hvad regeringen har vidst, og hvad regeringen har gjort, og herunder hvad regeringen har informeret Folketinget om? For det er præcis det, sagen drejer sig om.

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen):

Jeg må bede hr. Thor Pedersen om at læse kommissoriet. Deri kan der findes et klart svar på, hvad sagen drejer sig om.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 1716

16) Til statsministeren af:

Óli Breckmann (KF):

»Vil statsministeren oplyse, med hvilken begrundelse regeringen presser på for, at Politisk-Økonomisk Udvalg skriver betænkning over lovforslag nr. L 235 om undersøgelse af den færøske banksag, før Lagtinget har færdigbehandlet forslaget?«

Skriftlig begrundelse

Lagtingets retsudvalg har forhandlet med danske juridiske eksperter og affatter p.t. betænkning til det af regeringen tilstillede forslag om bankundersøgelse til landsstyret, som har sendt forslaget til Lagtinget til »stillingtagen«.

Denne procedure er meget usædvanlig og kræver tid at behandle rigtigt.

Derfor er Folketingets færdigbehandling af forslaget udemokratisk imod Færøerne, hvis højeste lovgivende myndighed er Lagtinget.